

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718200437
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3718200437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o mal. O. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., E. XX, t. č. K., X. S. XXX/XX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K. G., pracovisko K., dieťa matky X. a otca K., o návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti k maloletému O. Z., na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 8P/12/2018-19 zo dňa 21. marca 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zrušil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému O. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 11P/117/2010-12 zo dňa 15.11.2010, a to dňom 01.04.2018. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že posledná úprava vyživovacej povinnosti otca k maloletému bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 11P/117/2010-12 zo dňa 15.11.2010, ktorým súd schválil dohodu rodičov o zvýšení výživného zo sumy 50 Eur na 100 Eur mesačne, s účinnosťou od 01.12.2010. Dňa 01.09.2016 maloletý O. nastúpil na SOŠ K., odbor mechanik - nastavovač, avšak neukončil ani prvý ročník. Rozhodnutím riaditeľky školy č. X/XXXX/RoPrŠ zo dňa 04.10.2017 na základe žiadosti zákonného zástupcu maloletého, t. j. matky, maloletému O. z rodinných dôvodov bolo povolené prerušiť štúdium. Prerušenie štúdia bolo maloletému dovolené do 31.08.2020. Podľa výpovede matky o povolenie prerušiť štúdium požiadala nie z dôvodov, že by maloletý O. objektívne nebol schopný študovať, že by mu v tom bránili napríklad zdravotné problémy, ale dôvodom pre podanie žiadosti o prerušenie tohto štúdia bolo, že maloletý mal neospravedlnené absencie a danú situáciu už nebolo možné riešiť iným vhodnejším spôsobom. Súd prvej inštancie uviedol, že Zákon o rodine nestanovuje presne vek, dokedy trvá vyživovacia povinnosť, ale kritérium trvania tejto vyživovacej povinnosti je predovšetkým schopnosť dieťaťa samo sa živiť. Od okamihu nadobudnutia tejto schopnosti má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách a záleží spravidla na ňom, v akých majetkových pomeroch bude žiť. Pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si musí niesť samé. Zmyslom a účelom teda je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samé svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho eventuálnu pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť. Podľa pracovno-právnych predpisov maloleté dieťa môže byť zamestnávané už od 15. roku veku, teda aj mladistvá osoba sa môže zamestnať. Maloletý O. má tak podľa Zákonníka práce pracovno-právnu spôsobilosť, môže sa zamestnať, čo znamená, že už je schopný sám sa živiť. Návrhu otca preto súd vyhovel (§ 62 ods. 1

Zákona o rodine). Z výchovného hľadiska apeloval na maloletého O., ktorý si musí uvedomiť vlastnú zodpovednosť k svojmu životu a k tomu, čo chce v živote robiť s tým, že nie je možné podporovať jeho laxný prístup k práci, k štúdiu a dovoliť mu priživovať sa na svojich rodičoch. Má právo nastúpiť do školy a v štúdiu pokračovať riadne, bez absencií, a ak nie, tak musí prijať skutočnosť, že toto rozhodnutie nesie dôsledky, teda má sám povinnosť starať sa o seba.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil s tým, že otec bude naďalej zviazaný povinnosťou prispievať na výživné pre maloletého sumou 100 Eur mesačne. Uviedla, že ako matka sa snažila robiť všetko, čo jej bolo doporučené. Spolupracovala s triednou učiteľkou, výchovnou poradkyňou, pracovníkom sociálneho úradu aj psychologičkou. Nakoniec požiadala o prerušenie štúdia z rodinných dôvodov, ktorej žiadosti bolo vyhovené. Maloletý podal žiadosť o prácu do viacerých spoločností, avšak doposiaľ bezvýsledne. Maloletý brigádoval v V. v X. V., takisto v Y. K., avšak pracovnú zmluvu mu nepredĺžili s tým, že brigádnikov nepotrebujú. Z uvedených brigád mal príjem 40 Eur a 80 Eur mesačne, čo je nedostačujúce, čiže nie je schopný sám sa živiť. Uviedla, že otec neprejavuje žiadnu ochotu maloletému pomôcť. Roky sa nepodieľa na jeho výchove, s maloletým sa nestretáva.

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že na zrušení vyživovacej povinnosti trvá. Maloletý nenavštevuje žiadnu školu, nikde nepracuje, vedie záhaľčivý spôsob života. Bol vyradený z úradu práce pre nespoluprácu. Matka maloletého klamala, keď sa informoval o syna, podávala nepravdivé informácie o tom, že maloletý študuje. Maloletý s otcom odmieta komunikovať.

4. Matka v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu otca zotrvala na podanom odvolaní. Zdôraznila, že otec sa o maloletého dlhodobo nezaujíma, nestretáva sa s ním, v styku mu nikdy nebránila. Ako otec má stále voči maloletému povinnosť. Je jednoduché všetku zodpovednosť hodiť na matku. O synových problémoch vedel, nijako nepomohol. Ani teraz nemá snahu situáciu riešiť. Zaujíma sa len o to, aby nemusel platiť.

5. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Preskúmaním veci z hľadiska odvolacích námietok dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie skutkový stav zistil riadne a tento posúdil v súlade s hmotným právom. Matka v podanom odvolaní neuviedla žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Z daného titulu odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne odkazuje.

7. Podstata veci a podstata odvolacích námietok spočíva v posúdení toho, či maloletý O. je schopný sám sa živiť, lebo len splnenie tejto zákonnej podmienky je dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine.

8. Odvolací súd po preskúmaní danej veci zdieľa názor súdu prvej inštancie, že maloletý O. nadobudol schopnosť sám sa živiť. Maloletý má rozhodnutím strednej odbornej školy povolené prerušenie štúdia od 05.10.2017 do 31.08.2020. V štúdiu nepokračuje, štúdiom sa nepripravuje na zamestnanie, nezáskava žiadnu kvalifikáciu na svoje budúce povolanie, na žiadne povolanie sa nepripravuje. Javí sa, že maloletý sa vyhýba nástupu do zamestnania. Podľa úradu práce, ak je do evidencie uchádzačov o zamestnanie zaradený nepľnoletý uchádzač, ktorý neukončil štúdium, bola by mu ponúknutá práca na základe požiadaviek zamestnávateľov, napríklad požiadavka na pracovné miesto so základným vzdelaním. Aj ukončené základné vzdelanie totiž umožňuje uplatniť sa na trhu práce. Z dokazovania pred súdom prvej inštancie nevyplývala žiadna skutočnosť, ktorá maloletému bráni v štúdiu. Hoci by sa vzhľadom na vek dalo predpokladať, že maloletý nie je schopný sám sa živiť, neštuduje, nepracuje a jeho subjektívny postoj k štúdiu (neukončený 1. ročník napriek predĺženej klasifikácii), resp. k zamestnaniu (nespolupráca s úradom práce) nemôže zakladať trvanie vyživovacej povinnosti. Pokiaľ maloletý má prerušené štúdium, má možnosť v štúdiu pokračovať. Tým, že bol na štúdium prijatý, možno nepochybne predpokladať, že je tak rozumovo vyspelý, aby si uvedomil následky, ktoré z prerušenia štúdia pre neho plynú. Za daných okolností potom nemožno spravodlivo požadovať, aby boli rodičia naďalej zaťažení vyživovacou povinnosťou k maloletému. Z uvedených dôvodov odvolací

súd rozsudok súdu prvej inštalácie o zrušení vyživovacej povinnosti otca k maloletému ako vecne správny potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

10. Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).